Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1795
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek

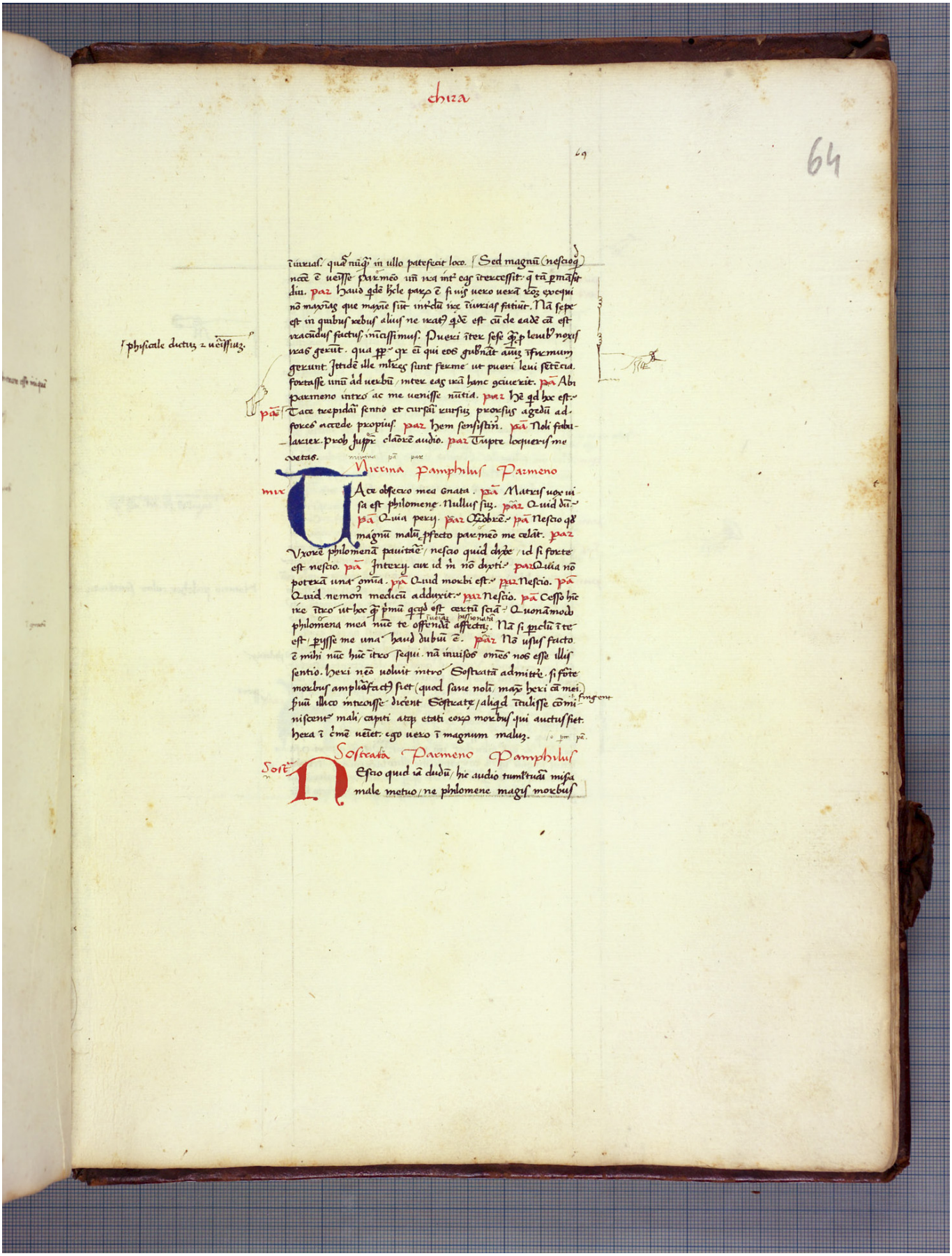

chiza

64

turias. quod nūqm in ullo patefecit loco. Sed magnū (nescio) nōc ē uetisse parmēo uīn nra mte eas ireccessit. q tū pmāsit diu. par Haud qdē hcle parco ē si uīs uero uera loq; eq̄qui nō maiōrīs que maiōrē suīt intēdū nce iuriās fatiūt. Nā sepe est in quibus rebus alius ne ntra qdē est cū de eade cā est iracūdus factus, mītissimus. Pueri itē sese q̄ p leub' moris nras gerunt. qua pp. qr ei qui eos gubnāt amq; ipsemum gerunt. Itidē ille mītes sunt ferme ut pueri leui sēēcia. fortasse unū ad uerbū / mtē eas ira hanc gcuerit. pā Abi parmeo intro ac me uenisse nūtia. par Hē qd hic est. pā Tace trepidāī senno et cursāī cursiq; prorsus agedū adforeo accede propius. par Hem sensistīn. pā Noli fabulariex. proh fuppr cladē audio. par Tupte loquerīs me cetis.

physicale ductus z uetissus.

Vicesima Pamphilus Parmeno

mir

Tace obsecro mea gnata. pā Matris uoce ui sa est philomene. Nullus sis. par Quid dā. pā Quia perij. par Cūdrē. pā Nescio qd magnū malū pfecto parmeo me celāt. par Vxorē philomenā pauitāē / nescio quid chrē / id si forte est nescio. pā Interij. aut id m nō dixti. par Quia nō poterā una omia. pā Quid morbi est. par Nescio. pā Quid nemon medicū adduxit. par Nescio. pā Cessa hic ire itro ut hoc q̄ pmū qcq̄ est certū sciā. Quomodo philomena mea nūc te offendā affectu. Nā si prelū ī te est / pysse me una haud dubiū ē. par Nō usus facto ē mihi nūc hūc itro sequi. nā inuisos omēs nos esse illis sentio. heri nēo uoluit mtrō Sostratā admittē. si forte morbus ampliāfact) fiet (quod sane nolī. maē heri cā mei fuīt illico mtrossē dicent Sostratē / aliqd ī tulisse cōminiscent. mali capti atq; etati eorp morbus qui auctus fiet. hera ī cmē uetet. ego uero ī magnum malū.

Sostrata Parmeno Pamphilus

Sost

Nescio quid ia dudū / hic audio tumultuāī misa male metuo / ne philomene magis morbus